

Monsignor dr. Anton Medved †.

V četrtek zjutraj ob drugi uri je zatisnil za vedno oči po štiri dnevni boleznij najpopularnejša in najbolj priljubljena ter od vseh spoštovana osebnost — g. mons. dr. Anton Medved.

Dr. Medvedov življenjepis.

Mons. dr. Anton Medved se je rodil 6. decembra 1862 na Gorici pri Rajhenburgu. Svoja otroška leta je pa preživel v Dobovi pri Brežicah. Kot izvanredno nadarjenega so ga poslali na mariborsko gimnazijo. Od prvega razreda do mature je bil gojenec dijaškega semenišča in vsa gimnazijska leta prvi odličnjak. Po z odliko končani maturi je stopil v mariborsko bogoslovje, kjer je končal študije z najboljšimi uspehi.

Po končanem bogoslovju je kaplanoval eno leto v Šoštanju, kjer ga hranijo še danes kot mladostno navdušenega duhovnika vsi v najboljšem spominu.

Iz Šoštanja je bil poslan v Rim, da konča višje bogoslovne in modroslovne študije. V Rimu mu je bil tovariš lavantinski škof dr. Karlin in bivši praški kardinal Skrbensky. Rektor zavoda v Rimu, na kojem je študiral rajni gospod, je bil rajni dunajski nadškof Nagl.

Leta 1892 je bil Medved na Dunaju promoviran doktorjem bogoslovja in modroslovja.

Kot mlad in dvojen doktor je kaplanoval par mescev v Trbovljah, kjer se je takoj uživel v delavske kroge in bil posebno ljubljen ter čislán od delavstva.

Iz Trbovelj je prišel v Maribor za kornega vikarja. Službo kornikarja je opravljal do leta 1893, ko je bil imenovan za profesorja na mariborski gimnaziji. Na tem zavodu je deloval do svoje smrti — 30 let.

Kako izvanredno je bil rajni priljubljen kot profesor pri vseh učencih in kot tovariš med profesorji, to zna vsa slovensko-stajerska javnost.

Dr. Medved govornik.

Ako gledamo nazaj na dr. Medvedovo življenje, se moramo nezabnega rajnega spominjati kot najboljšega med govorniki, ki so nastopali zadnjih 30 let v Sloveniji. Ravno radi govorniškega talenta je bil dr. Medved najpopularnejša osebnost med priprostim narodom in med izobraženci. Dr. Medvedove govorniške zmožnosti in privlačnost si lahko občudoval na vseh koncih ter krajih naše obširne škofije — da cele Slovenije. Govoril je pri vseh mogočih narodnih svečanostih, cerkvenih slovesnostih in drugih slavnostnih prilikah. Posebno obmejnemu Mariboru bo ostal dr. Medved kot ognjevit in neustrašen govornik v prvih dneh prevrata in v onih časih, ko so kmalu po prevatu stegnili Italijani svojo roko po Trstu in Gorici, v trajnem spominu.

V Mariboru je bil rajni doktor znan majniški in postni pridigar v stolni in frančiškanski cerkvi. Ne smemo pozabiti, da je 25 krat pridigal na arehovo nedeljo pri Sv. Arehu na Pohorju in je po celem Pohorju poznan pod imenom »Arehov župnik«. Bogzna kolikokrat je govoril v cerkvah ribniške župnije, na Breznu ob Dravi in lahko rečemo, da je skoro ni cerkve v naši škofiji, kjer bi ne bil navduševal vernega ljudstva dr. Medved.

Rajni je kot rojen govornik pisal o govorništvu in sicer v »Voditelja«, kjer nam je zapustil obširno razpravo pod naslovom »Zgodovina govornišva«.

Večkrat je romal s slovenskimi romarji v Marijino Celje in tamkaj pridigal. Svoje spomine na Marijino Celje nam je zapustil v posebni knjižici, ki vsebuje njegove govore, katere je govoril na tej sloviti božji poti. Ako se spominjamo dr. Medvedovega govorniškega talenta, lahko beležimo, da je legel z njim v grob najboljši govornik cele Slovenije, ki še nima naslednika.

Dr. Medved literat.

Izvanredno vsestransko nadarjeni dr. Medved je skozi celo svoje plodonosno življenje krepko držal za pero in nam zapustil lepo število del, ki so nam vsem Slovincem v ponos.

Ze kot gimnazijec je bil urednik dijaškega lista. V bogoslovju je urejeval »Lipico«. Medvedovo najvažnejše literarno delo je »Cerkvena zgodovina«, ki je predpisana kot učna knjiga za srednje šole. Saj dr. Medved je bil eden najboljših zgodovinarjev. Medvedovo najpomembnejše literarno delo je njegov »Anton Martin Slomšček«, ki ga je izdala Mohorjeva družba. To delo je rajni zbral in nam zapustil po virih, ki so bili dostopni le njemu. O rajnem lahko trdimo, da je bil najboljši poznavatelj Slomškovega duha in njegovih del.

Veliko je pisal rajni doktor za naše časopise. Kadarkoli so uredniki prosili dr. Medveda, naj kaj napiše za »Gospodarja« ali

»Stražo«, vsikdar je uslišal prošnjo. Medvedovih člankov in podlistkov hranita »Gospodar« in »Straža« častno veliko število.

Ako se spominjamo dr. Medveda kot literata, ne smemo pozabiti, da je bil tudi pesnik, ki je zapustil slovenski javnosti več veselih, narodno budnih, božičnih in cerkvenih pesmic. Medvedov pesniški dar bo oznanjal mariborski novi stolni zvon skozi stoletja. Dr. Medved je namreč zložil stih, ki je ulit na zvonu.

Dr. Medved — mladino ljub.

Ako bi danes vprašali vsacega izmed dr. Medvedovih učencev, kako in kaj misli o rajnem svojem profesorju, bi nam gotovo odgovoril vsak: »Blaga duša je bil, škoda zanj, prerano je legel v grob.«

Dr. Medved ni imel srca za mladino le v svojem učiteljskem poklicu in oziru, ampak je bil eden najbolj požrtvovalnih dobrotnikov revnih, podpore potrebnih in gladnih dijakov.

Od početka Dijaške kuhinje je bil v odboru tega društva. Pred dvema letoma je obhajal 25 letnico, odkar je bil tajnik pri Dijaški kuhinji, in zadnji 2 leti je bil predsednik tega društva. Vsak bivši in sedanji mariborski dijak ve, da je bil rajni dr. Medved oče našega dijaštva v vsakem oziru in prav posebno še krušni oče revnejšim in gladnim dijakom.

Dr. Medved — pravi rodoljub.

Pokojni dr. Medved je bil Slovenec, in sicer pravi slovenski rodoljub. Dr. Medvedu ni bila narodnost samo fraza, ampak on jo je kazal in navdušeno povdarjal v onih nevarnih časih pod rajno Avstrijo, ko je bilo greh in nevarno biti neustrašen sin slovenske matere. Že v gimnazijskih letih si je rajni dopisoval s češkim dijaštvom v Jičnu.

V službi mariborskega profesorja je bil vedno v krogu za Slovence vodilnega krožka, ki se je v predvojnih časih zbiral v Narodni čitalnici v Mariboru in v Narodnem domu. Več let je bil n. pr. odbornik mariborske Narodne čitalnice in to v časih najhujšega nemškega pritiska. Bil je celo predsednik čitalnice in kot tak spoštovan od vseh mariborskih Slovencev ne oziraje se na politično pripadnost. Moramo še pa posebej povdariti, da je bil rajni odbornik in predsednik Ciril-Metodove družbe in to med vojno, ko se ni upal nikdo drugi prevzeti tega mesta.

»Gospodar« in »Straža« si štejeta v posebno čast, ker je bil g. doktor dolgoletni tajnik Tiskovnega društva. Kot eden najboljših zgodovinarjev je bil rajni celo dobo obstoja Zgodovinskega društva njegov odbornik in sotrudnik društvenega glasila.

Z nastopom, z besedo, s peresom in s požrtvovalnostjo je rajni gospod doktor v najhujših časih dokazal, da je bil pravi sin slovenske matere — rodoljub skoz in skoz.

Dr. Medved — od Cerkve odlikovan.

Posebej še moramo pibiti, da za vso požrtvovalnost in za zasluze rajni gospod doktor ni iskal od zgoraj zahvale, priznanja in odlikovanja. Kot literatu, govorniku, mladino ljubcu itd. mu je pripravljala Jugoslavija zaslužno odlikovanje. Javno priznanje za trud in delo je prejel rajni gospod doktor od cerkvene strani. Bil je namreč škofijski duhovni svetnik in Nj. Svetosti tajni komornik.

Dr. Medved po svoji naravi.

Po svoji naravi je bil rajni dr. Medved vedno vesele volje. Nikdo ga ni videl čemernege, nevoljnega ali sitnega. Za vsacega je imel le prijazne, tolažiljive in navduševalne besede. Najljubša mu je bila pošteno vesela družba, v kateri so se prepevale slovenske pesmi. Dr. Medved je rad pel, govoril napitnice in s svojimi dovtipi bodril družbo k veselju. Radi vesele narave je bil kot pridigar na bogzna koliko premicijah, poročil je veliko zakonskih parov in sploh so ga vabili povsod, kjer je bilo doma preljudo veselje.

Ob koncu nam je odgovoriti tudi še na eno vprašanje: Zakaj je bil rajni in nezabni nam dr. Medved v vseh slojih in pri Slovincih ter Nemcih tako priljubljen?

Gotovo radi tega, ker je bil visoko izobražen v vsakem oziru, dober govornik, skoz in skoz vesele narave in pred vsem pa radi tega, ker ni nikdar o kakem človeku povedal kaj slabega, ali grajalnega, ampak samo najboljšega. Ako ni vedel o kakem človeškem izvršku kaj dobrega, je molčal. Ravno to dobro mnenje o vsakem človeku, ga je tako priljubilo in ko lega v zgodnji grob, lahko trdimo z mirno vestjo, da v življenju ni imel neprijatelja, kaj še le sovražnika. Premoženja ni zapustil. Imetje so mu bili: um, dobro srce in za vsacega trpina odprta roka in to dr. Medvedovo premoženje je nehalo za slovenski narod z njegovo smrtjo.

Cela slovenska javnost in tudi Nemci, ki so ga poznali, ga bodo ohranili v najboljšem in trajno hvaležnem spominu!

Težkoče pri pripravah za konkordat.

»Jutro« poroča v svoji številki dne 25. februarja o pripravah za konkordat ter podčrtuje poteškoče, ki so se pojavile pri teh pripravah. Ako je »Jutro« poročilo resnično ter odgovarja faktičnim razmeram, bi bilo zanimivo izvedeti, kje tiči razlog tem potežkočam.

Priprave za konkordat med Vatikanom (Sv. Očetom) in med našo državo niso šele od včeraj. Začele so se davno prej, predno se je formalna samostojno-demokratska stranka ter je »Jutro« postalo glavno trobišlo njenega slovenskega dela. Te priprave segajo nazaj najmanj kakšna tri leta. O tem velevažnem vprašanju so razpravljali jugoslovanski škofje na svojih konferencah v Zagrebu — ne v Beogradu, kakor si izmišljuje Žerjavovo glasilo — ter so izdelali svoj lasten načrt. To vprašanje se je podrobno pretresalo in razpravljalo na mešani konferenci strokovnjakov, katero je pozval pred dvema letoma minister zunanjih zadev dr. Ninčič. Tudi ta komisija je izdelala in vladi predložila poseben načrt.

Na temelju teh in sličnih načrtov so se potem v ministristvu ver redigirali koncepti in predlogi, s katerimi bi naj zastopnik naše vlade stopil pred zastopnika Svete stolice, da se doseže od obeh strani zaželjena pogodba, in sicer taka obestranska pogodba, ki bi bila zadovoljiva za obe vlasti, za cerkveno in za državno.

O kakšnih potežkočah dosedaj ni bilo v javnosti nobenih poročil. Ako so se pojavile sedaj, leti sum povzročiteljstva na tiste, ki so te poteškoče prvi objavili svetu, in to so samostalni demokratje. »Jutrovo« poročilo je dokaz za to.

Žerjavovo glasilo namreč podčrtuje v svojem poročilu, da se konkordatna pogajanja ne bodo vršila na podlagi svoječasno od škofovske konference izdelanega osnutka. Ta projekt je baje popolnoma enostranski in prav nič ne upošteva bitne interese države.

Pribečević-Zerjavova klika torej noče nič videti in vedeti o konkordatnem načrtu jugoslovanskih škofov, marveč ga odklanja a limine. Kdo je tedaj povzročitelj potežkoč, ki so se pojavile v pripravah za konkordat, ako ne klika takozvanih svobodomislicev? Človek zdravega razuma bi sodil, da so škofje za rešitev cerkvenih vprašanj bolj kompetentni, kakor kristjani a la Pribečević in katoličani a la Žerjav. Saj gre pri vprašanju o konkordatu poglavitno za to, da se med najvišjo vlastjo v Cerkvi in najvišjo zakonodavno oblastjo v državi doseže dogovor o regulaciji pravnega položaja cerkve v državi, o šolskem vprašanju, o zakonskih zadevah, torej o stvareh, ki globoko segajo v cerkveno področje. Tu torej imajo in morajo imeti glavno besedo cerkveni ljudje, ne pa takšni kristjani, kakor sta Pribečević in Žerjav.

Pribečević-Zerjavova klika odklanja konkordatni osnutek škofov pod pretezo, češ, da ne upošteva bitne interese države. Kateri so bitni interesi države? Kdo je njih avtoritativni tolmač? Samo in edinole Pribečević in Žerjav in sedaj kajpada tudi Pašičevi radikali, ker so in dokler so s Pribečevićevimi demokrati v koaliciji. Nič ne de, da je ta koalicija pri volitvah dobila za 350.000 glasov manj nego opozicija. Tudi večina državljani ne ve, kje in kakšni so bitni interesi države, to znajo samo tisti, ki so patentirani poznavatelji in zaščitniki bitnih državnih interesov: gospoda okoli Pribečević-Pašiča in Žerjava.

Kako ta gospoda ščiti državo in njene bitne interese na znotraj, oznanjajo vsemu svetu dejanja tega režima, ki ima usodo države v svojih rokah že preko 4 mesece. Kaj so v tem času trpeli državljani in z njimi državna misel, o tem ni treba izgubljati besede. Vsak dan prinese kakšno novo nasilje ali pa vsaj ponavljanje in podaljšanje starega. Zunanji kulturni svet je o tem že izrekel jasno in glasno svojo sodbo.

Sedaj so samostalni demokratje obrnili svojo trompeto tudi proti Vatikanu ter začeli iz nje izpuščati ostrejške glasove. Očitajo vatikanski diplomaciji nelojalnost, ker Vatikan pred in med volitvami v Jugoslaviji ni hotel poseči v politično borbo tako, kakor sta zahtevala Pribečević in Žerjav. Vatikan se načeloma ne vtiika v notranje politične borbe v poedinah državah, ker to tudi ne spada v njegovo kompetenco. On se v teh vprašanjih drži popolnoma rezervirano. Gospodje samostalni demokratje pa so od njega zahtevali nič manj in nič več, nega da zapusti svojo nepristransko rezerviranost ter da stopi v ospredje s političnim vplivom, in to v prilog liberalne demokratske stranke!

Ako se more govoriti o nelojalnosti, so jo proti Vatikanu zagrešili samostalni demokratje, ki so neposredno pred volitvami v Sloveniji širili lepake in letake z zlagano naredbo papeškega državnega tajnika kardinala Gasparrija proti slovenski duhovščini. V tej zlagani naredbi se je slovenskim katoliškim duhovnikom prepovedalo kandidirati, njihove kandidature so se proglasile neveljavnim itd. Ali se more misliti grša perfidnost in nelojalnost proti Vatikanu, kakor je to postopanje, samostalni demokratov?

Samostalni demokratje so zavzeli stališče proti Vatikanu in bitnim interesom katoliške Cerkve. Ali pa so si v svesti, da je katoliška Cerkve sezidana na skalo ter da je ne morejo premagati niti peklenska vrata?

Politične vesti.

BLOK NARODNEGA SPORAZUMA IN LJUDSKE DEMOKRACIJE.

V sredo so voditelji bloka narodnega sporazuma v Beogradu končali svoje drugo posvetovanje po volitvah in po seji, katere so se udeležili dr. Korošec, Ljuba Davidović, dr. Marinković, dr. Kumanudi, dr. Polić, Pavle Radić in Nastas Petrović, se je izdalo sledeče obvestilo:

»Zastopniki strank narodnega sporazuma so na sejah 23., 24., in 25. februarja 1925 sklenili sledeče: 1. Zastopniki sporazumnih strank ugotavljajo, da so njihove stranke odobrile politiko narodnega sporazuma in da so izvoljeni pri teh volitvah z izrečnim mandatom, da do konca izvedejo to politiko. 2. Da so se stranke, iz katerih je sestavljena današnja vlada, po načinu, na kateri so izpeljale volitve, izključile za sedaj iz vsakega sodelovanja v dovršitev narodnega sporazuma. Sporazumne stranke niso mogle v današnje sestavljenem parlamentu niti posamezno niti skupno iti v nobeno kombinacijo z sedanjim radikalnim klubom kot celoto, ker so poslanci tega kluba za parolo proti sporazumu še vedno radi tega, ker sporazumne stranke ne marajo in ne smejo v nobeni obliki sankcionirati takega načina vršitev volitev, ker bi to značilo za hodočnost, da so vsa jamstva za pravo in red v naši državi iluzorna. 3. Da je kljub vsemu nasilju, pritiskom in potvorbam že danes jasno, da je večina ljudstva za politiko sporazuma in da bi pri svobodnih volitvah prišlo tudi formalno do najsijajnejšega in najpopolnejšega izraza. 4. Da so sporazumne stranke z ozirom na vsa pooblastila dolžne še bolj odločno nadaljevati delo za dovršitev sporazuma.

Potem ko so pretresali vsa nadaljna vprašanja, ko se je ugotovilo popolno soglasje v vseh vprašanjih, potem, ko so v posebnem načrtu določili glavne točke skupnega programa, je bilo sklenjeno, da združene stranke sestavijo stalno politično zajednico pod imenom Blok narodnega sporazuma in ljudske demokracije, čigar organi bodo predstavniki, ožji in širši izvršilni odbor in plenarne seje narodnih poslancev bloka.

Zastopniki strank bloka narodnega sporazuma ugotavljajo, da vlada protustavno in protizakonito drži v zaporu izvoljene narodne poslance, četudi bi jih morala oblasti po izrečnih določbah člena 81. ustave in člena 108. poslovnika za narodno skupščino pustiti na svobodo, čim so bili izvoljeni za narodne poslance. Razlog za to odredbo ustave in zakona je ravno ta, da ne dopusti, da bi nevestna vlada zapirajoč narodne poslance v številu, ki ji je potrebno, vplivala na sestavo verifikacijskega odbora in s tem na definitivno sestavo narodne skupščine.

Zastopniki bloka narodnega sporazuma ugotavljajo, da je tako postopanje brez vsake zakonite podlage in vsled tega čisto nasilje, in izjavljajo, da bodo sporazumne stranke v slučaju, če bi vladno nasilje preprečilo izvolitev čeprav samo enega narodnega poslanca, da ne bi mogel priti na sejo narodne skupščine, podvzeli najenergičnejše ukrepe, da preprečijo ustvaritev takega usodepolnega precedenta.

Seja izvršilnega odbora zemljoradnikov. V nedeljo in ponedeljek je v Beogradu zboroval izvršilni odbor zemljoradniške stranke, ki je ostro grajal razne napake dosedanjega vodstva ter je končno ugotovil svoje stališče po naslednjih točkah: 1. Ugotavljajo se volilna nasilja in sleparije. 2. Potvarjanje narodne volje se ne smatra za jamstvo pravičnega državnega razvika ter se vsled tega zahtevajo nove volitve v popolnem redu in svobodi. 3. Proti PP. vladi je treba zavzeti najostrejšo opozicijo ter podpirati vsako akcijo v prilog zakonitosti in reda v državi in spoštovanja državljanskih pravic. 4. Pozdravlja se vsak korak poštenega bratskega sporazuma med Srbi, Hrvati in Slovenci. Naj pride od katerekoli strani, vedno se mu zagotavlja parlamentarna in moralna podpora, ker je sporazum prvi pogoj kulture in socialnega razvika v državi.

Po seji glavnega zemljoradniškega odbora. Pri delegatih, ki so se mnogoštevilno udeležili seje glavnega zemljoradniškega odbora v Beogradu, se je opazilo razpoloženje za najostrejšo opozicijsko politiko. Mnogi delegati iz Srbije so obžalovali, da ni šla stranka v volilni boj skupaj z Davidovićem proti terorju radikalov in samostojnih demokratov. Zemljoradniki iz Vojvodine so pa naglašali, da bi se bila morala v Vojvodini napraviti skupna akcija s socialisti. Pripravlja se preureditev zemljoradniške stranke in močen pokret na levo s ciljem združitve z delavstvom.

Nagrade za politično delovanje. Bosanski listi poročajo, da je vlada zopet pričela s podeljevanjem izvoznice raznim svojim priganjačem, da jih tako nagradi za politično delovanje med volitvami. Tako je dobil neki sarajevski državni uradnik dovoljenje za carine prost izvoz 100 vagonov starih cumj, ki se rabijo za izdelovanje papirja. Ker znaša carina za 100 kg 9 D, bo ta uradnik zaslužil lepo svotico 9 milijonov dinarjev. Med trgovskimi krogi je nastalo radi tega veliko razburjenje.

Nacionalni blok in uradniki po volitvah.

Pred volitvami lepe in sladke obljube »gospodarskih, socialnih in upravnih načrtov«, sedaj po volitvah pa največja brezobzirnost in cinčno zasmehovanje v prvi vrsti proti uradnikom, katerim pravijo nacionalni blokaši: Kaj hočete od nas, ko nas pa niste volili.

Kakor razodevajo samostojno-demokratski listi in med njimi seveda tudi ljubljansko »Jutro«, se je po-

stavil nacionalni blok sedaj po volitvah na stališče, da je treba samo najožjim pristašem nekaj dati, druge pa brezobzirno pustiti v največjem pomanjkanju. Napram uradnikom so samostojni demokrati popolnoma odkrili svoje karte. Najprej opozarjajo na to, da je v Srbiji uradništvo že od nekdanj strankarsko orodje in da vladajoče stranke skrbijo predvsem za ono državno uslužbenstvo, ki opravlja v prvi vrsti strankarsko delo. Vse drugo se pa obravnava po načelu povpraševanja in ponudbe.

»Jutro« je pred par dnevi o uradniškem vprašanju takole razmotrivalo: uradništva je preveč, proslincev za državne službe še več in stranke, ki bi lahko rešile celo uradniško vprašanje, so primorane, da poskrbijo najprej za svoje pristaše. S tem se napovedujejo nove uradniške redukcije in stranka, ki se diči z zakupom demokracije, napredka in svobodomislenosti, razodeva brez sramu in brez vsakega obzira, da noče skrbeti za vse državljane, ampak samo za one, ki so njeni pristaši.

Uradniki so lahko prepričani, da bi samostojni demokratje kaj takega razodeli tudi v tem slučaju, če bi celokupno uradništvo pri volitvah oddalo svoje glasove za takozvani nacionalni blok. V tem slučaju bi se reklo: Sicer ste nas volili, a ker ne moremo skrbeti za vse, bomo pač poskrbeli v prvi vrsti za najodličnejše svoje pristaše, drugi pa naj ostanejo na preizkušnji ter se zadovoljijo s tem, kar bo ostalo.

Po svetu.

Obsedno stanje v Bolgariji. Radi številnih atentatov in nemirov v vseh krajih države, je bolgarska vlada proglasila obsedno stanje v 12 okrajih in to večinoma ob meji Jugoslavije. Preki sod je že pričel delovati. Po teh strogih merah je razvidno, da je notranji položaj v Bolgariji zelo resen in da se vlada boji za obstoj. Bolgarska vlada se vedno skuša iznebiti svojih nasprotnikov v inozemstvu. Te dni je odpotovalo zopet večje število atentatorjev z nalogi, da ubijejo nevarne emigrante. Po Sofiji se je že raznesla vest, da je bil od teh atentatorjev ubit v Pragi bivši poslanik v Beogradu, Kosta Todorov. Umor Todorova je vlada zelo simpatično sprejela, toda kmalu se je izkazalo, da ta vest ni resnična.

Pobijanje korupcije v Grčiji. Bivši predsednik vlade Kafandris je stavil parlamentu predlog posebne preiskovalne komisije proti ministrom in drugim visokim funkcionarjem, ki so osumljeni, da so se osebno okoristili z raznimi državnimi posli, ali pa so si na dvomljive in sumljive načine pridobili premoženje. Vsi ministri, osumljeni korupcije, naj se takoj izročijo sodišču brez vsakega vprašanja na parlament. Ta načrt temeljitga pobijanja korupcije je izzval med ljudstvom veliko odobravanje in tudi vlada ga bo najbrž brez vseh sprememb nujno sprejela.

Zavezniška kontrola nad Nemčijo. Poročilo medzavezniške komisije o oboroževanju Nemčije je izročeno posebnemu vojaškemu odboru pod predsedstvom maršala Focha. Na temelju tega poročila se bo odgovorilo na nemško spomenico glede izpraznitve kölnskega področja. Po odločitvi mirovne konference je bilo to področje zasedeno od francoskih in angleških čet pet let, kateri rok je že potekel in sedaj bi morali zavezniki to področje izprazniti s pogojem, da Nemci izvedejo razorožitev. O tem, kako so Nemci ta pogoj izpolnili, bo razpravljaj sedaj na podlagi poročila medzavezniški vojaški odbor. Kontrolna komisija je v glavnem šele tedaj začela delovati, ko so v Angliji prišli konservativci na vlado, prej je pa večinoma počivala vsled pomanjkanja soglasja med francosko in angleško vlado. Dasi poročilo kontrolne komisije še ni objavljeno, se vendar mnogo piše in to predvsem od sedanje francoske opozicije, da je Nemčija še vedno močno oborožena. Nemci zahtevajo, naj se preiskava o oboroženosti Nemčije izvede na konferenci, kateri naj bi tudi oni prisostvovali, da se lahko branijo proti vsakemu očitjanju. Ta nemška želja bo najbrž odbita, ker se v Londonu kakor tudi v Parizu bojijo, da bi se v prisotnosti nemških zastopnikov pokazala taka nesoglasja med zavezniki, ki bi se od nemške strani seveda takoj izkoristila.

Bolezen nemškega državnega predsednika. Nemški državni predsednik Ebert je nevarno obolen na vnetju slepiča in trebušne mreže. Te dni je bil operiran, vendar se mu bolezen še ni obrnila na bolje. Predsednikovo stanje je še vedno resno in niso izključena nevarna iznenadenja.

Branting — umrl. V torek je po daljši bolezni umrl švedski ministrski predsednik in socialistični voditelj Hjalmar Branting. Pokojni je bil rojen l. 1860 v Stockholmu kot sin imovite meščanske rodbine, užival je dobro izobrazbo in po svojem nagnjenju bi bil postal učenjak — astronom, — če ga ne bi že l. 1883 kot asistenta observatorija privedel socialni duh in nagib na stran socialno zatiranih in trpečih. V pravcu socialnih pravic in zahtev se je mladi Branting začel udejstvovati kot novinar in leta 1885 je začel izdajati prvo švedsko socialistično glasilo »Tiden« (Čas), ki je pozneje dobilo ime »Socialdemokrat« ter izhaja še danes. L. 1897 je prišel Branting kot prvi in edini švedski socialistični poslanec v zbornico, kjer je zalegel za 10 drugih opozicijskecev. Na švedskem tedaj še ni bilo splošne volilne pravice, pač pa dvojna zbornica. Branting je pridobil s svojo stranko toliko moči, da je izvajal splošno volilno pravico in 8 urni delavnik, l. 1917 je postal prvič minister, l. 1920 je pa že sestavil socialistično do. Tudi l. 1921 je bil vladni predsednik in zastopnik v Zvezi narodov. Pridobil si je tudi Noblovo nagrado za miroljubno delo.

Carinska vojna med Nemčijo in Rumunijo. Rumunija je pričela izvajati represalije radi tega, ker

AKADEMIJA

mariborskega orlovskega odseka se vrši v nedeljo, dne 1. marca t. l. ob 5. uri popoldne v dvorani Zadrzne gospodarske banke. — Prijatelji naše mladine, vabljeni.

Nemčija ne prizna njenih zahtev. Med obema državama je nastal gospodarski boj, katerega bodo najbolj občutili v Rumuniji naseljeni Nemci. Rumunska vlada je zapretila z konfiskacijo njihovega premoženja in izgnanstvom v Nemčijo. Nemci se sedaj v masah izseljujejo iz Rumunije ter potujejo preko Ogrske nazaj v domovino.

Igra s komunisti

V naši državi se bije boj med politiko nasilja in samovolje in med politiko prave demokracije, reda in poštenja. Ta boj zahteva čim večje in tesnejše skupine na obeh straneh in če bo šlo po dosedanjih potih naprej, bomo kmalu imeli tudi formalno dva nasprotna politična tabora. V tem boju so popolnoma odrekle stanovske stranke in to vsled tega, ker se niso o pravem času opredelile glede vprašanja: centralizem ali decentralizacija. Popolnoma so propadli v prvi vrsti nekdanji tako močni komunisti, ki so bili v prvi skupščini zastopani z 59 poslanci. Stranka je propadla vsled tega, ker so se v njo vtihotapili centralistični agenti, ki so nastopali napram tudi za najširše sloje najvažnejšega vprašanja o notranji ureditvi države s popolno brezbriznostjo in ignoranco, češ, da je za delavstvo vseeno, ali vlada meščanski centralizem ali pa meščanska avtonomija. Eni ignoranti te vrste so bili površni in nezavedni, drugi pa naročeni in podkupljeni od centralistov. Vsled tega je stranka razpadla, ostali so pa še vedno pristaši ideje.

Ti pristaši ideje in ožji delavski krogi, pridobljeni v posameznih industrijskih krogih, so pa danes še vedno prava igrača v rokah centralistov in najizrazitejših protiljudskih politikov. V Sloveniji na primer imajo komunisti popolno svobodo in pravi »Freibrief« ob pritiku vsakih volitev. Pribeževanje Žerjavovi demokracije jim oskrbijo prosto pot, da bi povzročili čim večje cepljenje glasov ter tako oslabili opozicijo proti režimu. Komaj so pa volitve pri kraju, se pa že najde kaka nova komunistična »zarota«, da se poskuša izriniti proti opoziciji na eni strani, na drugi strani pa v podporo režimske bajke o komunistični nevarnosti, ki naj bi opravičila vse napade na parlamentarna načela in po potrebi tudi uvedbo kake diktature.

Sedaj so podporno društvo »Rdeča pomoč« proglasili za pravo in pravcato krvavo komunistično zarotništvo in srečni iznajditelji in odkritelji te »zarote« bodo vsa preganjanja tako uravnali, da bodo prizadeti pristaši komunističnih načel le tam, kjer niso pripravljeni, potrební in zavzeti za kako ulogo proti pravi opoziciji.

Centralistično igranje s komunisti in raznovrstnimi socialisti pa ima tudi namen, preprečiti enotno strokovno organizacijo tovarniškega in drugega delavstva. Enotna delavska strokovna organizacija centralistom, ki so v socialnem oziru najhujši nazadnjaki, ne gre v račun, ker je gotovo, da bi se enotna strokovna organizacija udejevala tako, kakor se je udejevala nekdanja angleška delavska stranka ali kakor se deloma še udejevala strokovno organizirano delavstvo v Ameriki. Enotne strokovne delavske organizacije bi namreč sprevidele, da je treba soglašati z zahtevami ljudske večine cele pokrajine ali dežele in zato bi tudi pri volitvah svoje zastopnike priključile strankam, ki zastopajo večino in ki se borijo za red, poštenje, pravico in parlamentarizem.

Dnevne novice.

Župnijo Sv. Lovrenc na Dravskem polju nastopi 1. marca g. župnik Franc Spindler, ki je bil doslej župnik pri Sv. Juriju ob Pesnici.

Zločin pri Sv. Barbari pri Mariboru. Komaj je grob v tepežu ubitega gostilničarja malo prerastla trava, že moramo žal zapisati nov slučaj, ki je po dejanju še žalostnejši kot prvi. Dočim so prvega ubili v tepežu, je bil na predpustnem plesu v gostilni Sabeder zavratno zaboden mlad fant, edina opora in nada nekega viničarja. Zločinska, do sedaj še neznana roka je ugrabila s tem živinskim činom staršem edino podporo na stare dni zgolj radi tega, ker gotovi ljudje mislijo, da je gostilna in alkohol vse na svetu. Branje počtenih knjig in časopisov se zanemarija, kjer ni prave krščanske izobrazbe, tam se udomači pijačevanje in surovost. Ljudje se upravičeno zgražajo nad tem činom in želijo roki pravice čim več uspeha!

Lepe nagrade carinskim uradnikom. V Osijeku so svojčas odkrili na carinarnici velika tihotapstva bogate trgovske trvdke »Brajte Hahn«. Trvdka je bila kaznovana z globo 7 milijonov dinarjev, od te svote bi se pa moralo 3 in pol milijona razdeliti kot nagrada med carinske uradnike. Pred par meseci pa je finančni minister odredil, da se omenjena nagrada razdeli med inspektorja finančnega ministrstva Andjelkoviča, ki se je slučajno takrat nahajal v Osijeku in sefa osiješke carinarnice Kerečkega; oba gospoda nista imela nikakih zaslug za odkritje tihotapstva — nagrado bi dobila le po protekciji finančnega ministra. Carinski uradniki so se pritožili proti temu in pritožba je bila ugodno rešena. Cela nagrada se bo razdelila med 15 uradnikov osiješke carinarnice; te dni so dobili izplačan že prvi obrok v iznosu 700 tisoč dinarjev.

Zgradba uradniških stanovanj v južni Srbiji. Po zadnjem obisku južno srbjskih krajev je kralj izrazil željo, naj se začne z večjo stanovanjsko in gradbeno akcijo. Finančno ministrstvo je sedaj že določilo kredit za zgradbo uradniških stanovanj v južni Srbiji. Najprej se bodo zidale uradniške hiše v okrožnih mestih, potem pa

tudi drugod in krediti se bodo leto za letom obnavljali, dokler uradniki v južni Srbiji ne bodo imeli primernih stanovanj.

Povratak Jovana Plamenca. Znanemu črnogorske-mu emigrantu in bivšemu ministrskemu predsedniku Jovanu Plamencu je vlada dovolila povratak v domovino. V črnogorskih političnih krogih je nastalo veliko razburjenje, ker se na eni strani dovoljuje povratak in amnestija Plamencu, dočim se nahaja v črnogorskih ječah še mnogo obtoženih, ki bodo morali odgovarjati pred sodiščem za ona dela, v katera jih je zapeljal Plamenac. Črnogorci zahtevajo, da se tudi te pomilosti; na ta način bi se hitro rešilo vprašanje črnogorskih emigrantov.

Čaruga obešen. Danes zjutraj ob 7. uri sta bila obešena na dvorišču osiješkega sodišča slavonski razbojnik Jovo Čaruga in njegov tovariš Pavel Prpič »Veliki«. Smrtna obsodba je prispela v Osijek iz Beograda na pustni torek, Čarugi in Prpiču pa so jo naznanili v četrtek. Iz Sarajeva je bil krvnik brzojavno poklican, da izvrši smrtno obsodbo. S Čarugo na smrt obsojena roparja Mihajlovič in Selthofer sta pomiloščena na do-smrtno ječo.

Največji jugoslovanski parobrod. Dubrovnika paroplovna družba je kupila v Belfastu na Angleškem novo zgrajen tovorni parnik, ki bo naša največja ladja. Ima nosilnosti 9800 ton, kupljen pa je za 95 tisoč liver šterlingov. Družba bo rabila parnik za prekocenansko trgovsko plovbo.

Od policije preprečena svatba. V Djakovem se je doigrala med cigani te dni tale zanimiva: Cigan Šandor Nikolič, že precej star po letih, je imel še samo eno željo, da bi namreč oženil svojega vnuka. Vnuk je komaj star 12 let in hodi v drugi razred osnovne šole. — Slednjič se je posrečilo staremu ciganu, da je iztaknil 13 letno siroto Mando Filipovič, ki je bivala pri nekem Juhanu. Cigan Nikolič je nevesto enostavno kupil od Juhana za 7000 K in določil dan svatbe. Med cigani je že vladalo veliko veselje in zanimanje za to izvanredno svatbo, ki bi se naj vršila po vseh ciganskih sijajih in s kar najbolj slovesnimi obredi. Ker se je o svatbi malo preveč govorilo, so prišle te govorice tudi do ušes policije. Svatbo je nenadoma posetila policija in odvedla seboj vse svate z mladostnim parom vred. Stari cigan Nikolič je policajem dokazoval na vse mogoče načine, kako tudi on ni bil tedaj, ko se je ženil, prav nič starejši od svojega vnuka, a mu ženitve ni nikdo branil. Vsi izgovori so bili zamanj, sodišče je obsodilo vse glavne svatbene funkcionarje na 14 dni zapor, a Juhana bo še dobil od sodišča posebno nagrado radi tega, ker je mladostno Mando enostavno prodal staremu ciganu.

Braslovče-Polzela. Vsi, ki čutite v brati in sestrami tam preko, pridite na občni zbor podružnice Jugoslovanske Matice, ki se vrši v nedeljo, 1. marca ob 3. uri popoldne v šoli v Braslovčah. Predava profesor bogoslovja dr. Rožman o Koroški v zvezi s skioptičnimi slikami.

Iz Celja.

Tlakovanje cest. Odkar so v Celju odpravljene mitnice, med temi tudi mitnica na Ljubljanski cesti blizu Narodnega doma, se je promet z vozovi v smeri proti Savinjski dolini in nazaj zelo spremenil. Med tem, ko so morali poprej vozovi pasirati Aleksandrovo in Prešernovo ulico, kateri ulici pa sta tako ozki, da se komaj na nekaterih mestih dva voza izogneta, se večina vozovnega prometa vrši sedaj po Cankarjevi cesti in na novo odprti Vodnikovici ulici. Cankarjeva cesta je že od nekdanj tlakovana. Netlakovana pa je Vodnikova ulica. Zato je ta ulica, v kateri stojita dve zelo obiskani šoli, vsled obilnega prometa izredno blatna. Občinski odbor bo moral polagati največjo važnost, da bo čimprej izvedel tlakovanje Vodnikove ulice, ki vsled prometa sedaj največ trpi.

Zoper cestarino se baje nameravajo pritožiti nekateri celjski trgovci, češ, da je mesto neopravičeno cestarino pobirati od nekaterih vrst prometa. V kolikor so te vesti resnične, se bo itak kmalu pokazalo. Na vsak način pa morajo zadevni trgovci premisliti, da bi moralo mesto iskati vire drugod, ako jih iz cestarine ne bi dobilo. Ta davek se pa itak prevale zopet na druge. Nekateri trdijo tudi, češ, da cestarina oškoduje mesto, ker se odganja promet iz Celja tako, da baje raje marsikdo naklada blago na drugih postajah izven Celja, da se ogne cestarini. To pa ne drži. Zadnje mesece se je v Celju res manj nakladalo kakor svojčas, kriva pa temu ni cestarina, marveč splošni zastoj osobito v lesni trgovini.

Ogenj v Trnovljah. Pretekli torek je zgorel zopet kozolec pri posestniku Čečeku. K sreči je bil kozolec prazen, tako da ni druge škode, kakor da je kozolec kot tak zgorel. Zadnji čas se požari v okolici Celja tako vrstijo, da mora človek resno misliti, da ti požari niso slučajni, ampak zaneteni od hudobne roke. Varnostnim organom svetujemo, da strogo preiščejo izvor požarov, da ne bi morebitna hudobna roka ušla roki pravice.

Pustna prireditev Olepševalnega društva v Celju je izredno dobro izpadla. Še nobena predpustna prireditev ni bila tako obiskana, kakor ta. Gmotni uspeh prireditve za olepševalno društvo je tembolj razveseljiv, da bo lahko društvo, kakor doslej tudi v bodoče pritegnilo še več tujcev v naše lepo savinjsko mesto z olepšavo mestnega vrta in raznih sprehajališč. Istočasno se je vršila tudi pustna prireditev invalidov, ki je žalibog bila premalo obiskana. V bodoče je v takih slučajih pač želeli, da se prireditelji prej dogovorijo, da ne bodo na isti

dan prirejali od strani nepristranskih društev takih prireditev, ker mora ena v takem slučaju gotovo trpeti, ker je za dve taki veliki prireditvi na en dan Celje dosti premalo.

Iz Maribora.

Mons. dr. Anton Medved na mrtvaškem odru. Včeraj proti večeru je bilo truplo pokojnega dr. Medveda prepeljano iz bolnice v stolno župnišče, kjer so ga položili na mrtvaški oder. Mariborčani hodijo kar trumoma kropiti na mrtvaškem odru moža, ki jim je bil v življenju vzgojitelj in ljubljeneec. Povodom smrti dr. Medveda je razobesil žalno zastavo magistrat, učiteljske in Cirilova tiskarna.

Pogreb prebledgega, za Boga, cerkev in narod do smrti neumorno delavnega pokojnega dr. Medveda bo v soboto, dne 28. t. m. ob 2. uri popoldne iz stolnega župnišča na pokopališče predmestne župnije Sv. Magdalene v Mariboru.

Povodom smrti msgr. dr. A. Medveda, tega nenadomestljivega prijatelja dijakov so darovali mesto nagrobnega venca za Dijaško večerjo: Poslanec Fr. Žebot 100 D, dr. Anton Jerovšek 500 D, Društvo katol. moštrov v Mariboru 200 D, M. L. 100 D.

Akademija mariborskega orlovskega odseka se vrši v nedeljo, dne 1. marca ob peti uri popoldne v dvorani Zadrugne gospodarske banke. Prijatelji naše mladine, ne pozabite v nedeljo na to prireditev.

Ponarejeno dalmatinsko vino. Včeraj so po nekaterih gostilnah in kletah zaplenili nad 20.000 litrov črnega vina, ki se je prodajalo kot dalmatinsko vino, a Dalmacije ni videlo, ker je bilo ponarejeno. Ljudje so po zavživanju tega vina občutili bolečine v želodcu. Vinskega ponarejanja se dolži nekega vinotrčca. Ponarejeno in škodljivo brozgo je prodajal gostilničarjem za pristno dalmatinsko vino.

VI. redna seja mestnega občinskega sveta mariborskega se vrši v torek, dne 3. marca 1925 ob 5. uri v prostorih mestne posvetovalnice. Dnevni red: 1. Poročila predsedstva. 2. Predlogi in vprašanja. 3. Poročilo odsekov.

Jugoslov.-češkoslovaška liga ima v soboto, dne 28. februarja ob 20. uri v restavraciji Narodnega doma letni občni zbor, katerega se bržčas udeleži tudi generalni konzul dr. Beneš. Poleg običajnega dnevnega reda se bodo kazale tudi skioptične slike iz revolucije in gospodarskega življenja Češkoslovaške. Vabljen je vsak prijatelj jugoslov.-češkega zblizanja in se pri tem sprejemajo tudi novi člani, ki plačujejo mesečno 1 D.

Ljudska univerza. V nedeljo ob 5. uri popoldne Gregorčičev večer, ki ga priredijo dijaki gimnazije s pestrim in zanimivim sporedom. — Stenografski tečaj Ljudske univerze se v kratkem objavi, interesenti se zberejo v mali kazinski dvorani v ponedeljek ob 6. uri zvečer. Srbo-hrvatski tečaj se pa vrši istotam vsak torek in četrtek ob 6. uri zvečer.

Občni zbor Oficirskega doma v Mariboru se vrši v nedeljo, dne 1. marca 1925 ob 9. uri dopoldne v uradniški menzi na Slomškovem trgu. Pozivamo vse rez. oficirje, da pristopijo kot člani k Oficirskemu domu in se tega občnega zbora sigurno udeležijo. Članarina znaša mesečno 5 D in se plača pri blagajniku Oficirskega doma v vojašnici Kralja Aleksandra (Melje) ali pa v nedeljo pred obnim zborom v zborovalnici. — Klub Jugoslovanskih rezervnih častnikov v Mariboru.

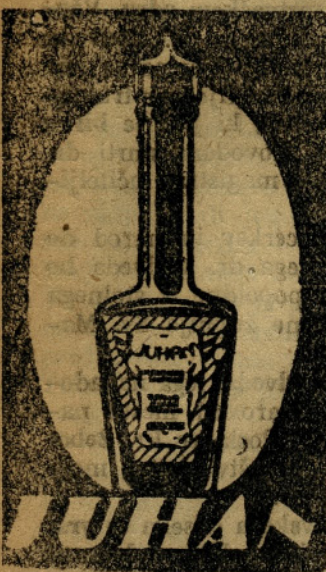
Kako se vzgajajo ljudje k lenobi. Drastičen slučaj se je dogodil z nekim drž. uradnikom, ki je bil še vaje zvestega, marljivega in vztrajnega dela in tudi drugače čisto predvojne kvalifikacije, takozvane »stare šole«. Povodom letne »ocene« vpraša prvi šef predstojnika oddelka, v katerem je bil nameščen ta »bela vranca«: No, gospod N., kakšen je sicer, je-li marljiv itd.? Gosp. šef, ne ve prav, kako bi se izrazil, pa reče: »Kolikokrat grem po uradu, vselej ima on prazno mizo in čaka, dočim imajo drugi cele kupe aktov še v delu! — Pa mu je napisal višji šef v letno »oceno«: »Len, počasen, ne zasluži napredovanja« — — ! (Se predlaga za eventualno redukcijo.)

Esperantsko društvo Maribor naznanja: 1. Začetkom meseca marca se otvori nov trimesečni esperantski tečaj za začetnike. 2. Hkrati prične nadaljevalni tečaj za obiskovalce dosedanjega prvega tečaja. Pristopen je pa tudi takim interesantom, ki so se že sami dosedaj bavili z esperantskim jezikom. Prijave za oba tečaja se sprejemajo do 5. marca v odvetniški pisarni dr. Haasa v Sodni ulici 14. 3. Javno predavanje strokovnega učitelja R. Rekuše z naslovom: »Esperanto in njegovi protivniki« se vrši v nedeljo, dne 1. marca 1925 ob 10. uri v prostorih Ljudske univerze (kasinsko poslopje).

Popisovanje mladeničev, roj. letnika 1905, 1906 in 1907. Mestni magistrat razglašajo: Vsi mladeniči rojstnega letnika 1905 in 1906, ki so v mesto Maribor pristojni in oni, ki bivajo v Mariboru pa se iz kateregakoli vzroka do danes niso javili v mestnem vojaškem uradu, nadalje mladeniči rojstnega letnika 1907 se imajo zglastiti v mestnem vojaškem uradu, Slomškov trg 5-I, od 8. do 14. ure, in sicer: Mladeniči, roj. letnika 1905 in 1906 dne 1, 2. in 3. marca 1925. Mladeniči, roj. letnika 1907 dne 5., 6. in 7. marca 1925. One, v Maribor pristojne mladeniče, kateri ne stanujejo pri svojih starših, so dolžni prijaviti njih starš. Vsak mladenič mora pri zglastitvi navesti sledeče podatke: Rojstno leto, ime in priimek (ime očetovo), poklic, stalno bivališče (kraj, ulica, hiš. številka); ter prinesiti seboj krstni list, ozir. kak na domovinstvo se nanašajoč dokument. Kdor bi se pravočasno ne zglastil, bo brezpogojno kaznovan po vojnem kazenskem zakonu.

Vsakovrstne naslove dobite pri »Posredovalcu«, informaci-
vni in posredovalni bureau, Ljubljana, Sv. Petra cesta
št. 23.

Morska trava (Afrik) najboljše vrste nudi vsako množino
najceneje »Fruktuse«, Ljubljana, Tabor 2 in Krekov
trg 10. 760 10—1

Velika zaloga

vseh vrst čevljev za
strapaco, lov in pro-
menado.

la gojzerci

(hribovski čevlji)

la zbiti sandali

(popravilo kakor čevlji)

Varstv. znamka

samo Maribor, Koroška c. 19

Lastne delavnice, najbolj-
še ročno delo!

Brusne britve, škarje, nože itd. Električna brusarna (v briv-
nici Koštomaj) Celje, Prešernova ulica 19. 40 5

Proda se posestvo z mlinom pri Pragerskem. — Ivan Kovač,
posestnik, Črešnjever, Slov. Bistrica. 67 3

Proda se po ugodni ceni: 1 velik črn konj, 1 par lahkih kon-
jev, 1 platovoz in 1 kočija. — Več se poizve v trgovini
Aleksandrova cesta 35. 62 3

hitro, brez vednosti pijanca »Abstinental.« Steklenice po
30, 50, 80 in 140 din., ako se plača naprej po priporoče-
nem pismu in še 20 din. za zamo in poštnino.

Pijanost ozdravi

hitro, brez vednosti pijanca »Abstinental.« Steklenice po
30, 50, 80 in 140 din., ako se plača naprej po priporoče-
nem pismu in še 20 din. za zamo in poštnino.

Gesellschaft für chemische und metallurgische Industrie
m. b. H., Wien XIII 2, Wiggillgasse 5.

hitro, brez vednosti pijanca »Abstinental.« Steklenice po
30, 50, 80 in 140 din., ako se plača naprej po priporoče-
nem pismu in še 20 din. za zamo in poštnino.

I. tovarna šivalnih strojev in koles

FRANC NEGER,

MARIBOR, Slovenska ulica št. 29.

Tovarniško skladišče: Vetrinjska ul. 17.

PFAFF-ovi

šivalni stroji za domačo
in obrtno uporabo, za ga-
čenje in umetno vezenje.

POPRAVILA

vseh sistemov šivalnih
strojev in koles točno
in najceneje.

ZALOGA

vseh sestavnih delov za šiv-
valne stroje, šivank in olja.

Prosветna zveza v Mariboru sporoča žalostno vest, da je
umrl njen mnogoletni in velezaslužni odbornik za narodno-
obrambno delo

Mons. dr. Anton Medved

profesor.

Velikemu kulturnemu in prosvetnemu delavcu ostani med
slovenskim narodom, ki je zanj pokojni živel in delal,
hvaležen in trajen spomin!

Protituberkulozna liga v Mariboru javlja tužno vest, da
je njen ustanovni odbornik, prečastiti gospod

Mons dr. Anton Medved

duhovni svetovalec in gimnazijski profesor

dne 26. februarja 1925 preminul.

Velikemu človekoljubi in podporniku bolnih in ubogih
bodi ohranjen trajen spomin.

Maribor, dne 26. februarja 1925.

Katoliško tiskovno društvo v Mariboru naznanja, da je pre-
častiti gospod profesor

Mons. dr. Anton Medved

ki je bil 31 let odbornik podpisanega društva, dne 26. februarja 1925 ob
2. uri zjutraj po kratki mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Blag spomin bodi blagemu možu!

V Mariboru, dne 26. februarja 1925.

Martin Matek

t. č. predsednik